

Straume, 16.09.2014

Spørsmål til Radøy heradstyre møte torsdag 18.september 2014.

Vyrde Ordførar og Radøy heradstyre!

Me vil med dette stilla spørsmål kring avtalen som teknisk kontor har framforhandla med BKK om bruk og opprusting av den kommunale vegen til Åsheim på Straume i samanheng med kabel og linjeanlegget Mongstad- Kolsnes. Me har forstått at det er forhandla fram eit framlegg til avtale som forutset ei viss opprusting, utan det er krav til noko normert standard eller vegklasse som vegen skal halda korkje før anleggsdrifta tek til, eller etter at anlegget er ferdig.

Me meiner det er uforsvarleg å setja anleggstrafikk på vegen utan at han får ein vegklasse som skal tola den belastninga.

Ei lita historisk oppsummering:

Åsheimvegen vart bygd på slutten av 60 talet, som jordbruksveg fram til bureisingsbruka Hesthovden og Åsheim. Han vart og tiltenkt som utgangspunkt for vinter-traktorvegar i Skogen på Straume. Då vegen var ferdig , overtok kommunen han.

Åsheimvegen har 6t. akslingstrykk, er ein lang smal veg utan møteplassar, med svake kantar, dårlege stikkrenner og drenering. Han ligg over myrar med eit tynt bærelag og utan duk eller geonett. Det skal ikkje så mykje til, spesielt i nedbørsrike periodar, for at han får skadar. Utløpet frå 70dekar dyrka mark hjå meg, og størsteparten av det dyrka arealet hjå Helge Straume på Åsheim. går i stikkrenner gjennom vegen. Det er svært uheldig dersom den vert køyrd att i ein nedbørsrik periode.

I 1994 kom skogbrukssjefen i Radøy med planar frå fylkeslandbrukskontoret om heilårs skogsbilveg frå Åsheim og ned gjennom skogen på Straume og også litt inn på Soltveit. Oppsitjarane på Straume var ikkje så entusiastiske til planane sidan kommunevegen hadde ein lågare standard og akslingstrykk. Det vart då sagt at det kom nok til å verta ei råd med det. Det skulle verta 10t. veg heilt ut til hovudvegen. Så gjekk me med på å byggja Skåråsvegen som bilveg. Det vart planlagd opprusting av kommunevegen . Og når Skåråsvegen nærma ferdig, hadde det komme vegduk og geonett på plass på Åsheim. Det vart trekk inn att, etter avgjer, frå dåverande kommuneingeniør Tobjørn Pedersen.

Skogsbilvegen utløyste krav om pliktig hogskvantum dei fyrste åra. Då vart det gjeve løyve til uttransport av ein del tømmer med tømmerbil med tilhengjar. Då vart vegen skada over nokre av myrstrekja. Ein gongen svikta kanten på vegen, og tilhengjaren velta.

Så nokre år seinare nytta fylkeslandbrukskontoret seg av jordskifteretten som dei hadde kontorfellesskap med, til å skaffa vegrett til Skåråsmyra på Soltveit, inn på skogsvegane til Straume og ut på vegen på Åsheim. Det var altså mot oppsitjarane på Straume sin vilje. Skåråsmyra vart så seld til Andre Michelsen som nyttar ho til juletreproduksjon

No i høve kraftlina til Kolsnes, kom det opp at som **eit avbøtande tiltak**, og som **ein generell grunnerstatning til alle oppsitjarane på Straume**, i høve at me får denne lina over oss, over dyrka mark og i nærføring til eit tun. Eit anna alternativ gjekk i utmark over i Austrheim, det vart vraka. Som eit resultat av ein ikkje heilt vellukka taktikk frå politikkarane i Nordhordland, fekk me denne traseen. Politikarane låste seg lenge på kravet

om kabling. Når det vart dette trasealternativet, har likevel mange politikarar uttalt seg nøgde med det.

På Straume, har BKK fått friviljuge avtalar med grunneigarane om klausulering av areal, skogerstatning, stolpefeste og bruk av vegar, her under også den private Skaråsvegen.

Under desse forhandlingane har det lege som eit grunnvilkår, at Åsheimvegen skulle rustast opp, slik har me også forstått det frå dei som forhandla med oss på vegne av BKK,. Det hadde allereie vorte sett i gong planlegging av det etter oppdrag frå BKK og i samråd med Radøy kommune, vart det sagt. Det vart nemnt namn på eit konsulentfirma i Bergen som hadde teke dette på seg.

Ved ei opprusting før anleggsdrifta byrjar unngår ein skadar på dreneringa frå den dyrka marka som går under vegen og ein unngår at transport av husdyrgjødsel og for og juletrehandel, vert hindra dersom vegen er dårleg i periodar.

Dersom han vert rusta opp før ein tek til med skogrydding, vil skogsentreprenøren sjå seg nytte i meir av virket og ta det med seg ut av skogen, til full oppgjærpris. For oss er det ikkje ynskjeleg at det ligg så mykje tømmer att i terrenget. Det er dårleg ressursutnytting og det ser ikkje fint ut dei fyrste åra.

Under anlegget av landtakingsgrøfta frå Fæsøysundet er det 2000kubikkmeter med fjell som skal utskiftast med m.a. singel, kabelsand og betong. Det er tale om minst 400 billass. Det kan nemnast at ein moderne betongbil i vår tid med lass veg 32 tonn på 6,5 meter samla akslingsavsstand. Det er konsentrert belastning som denne vegen ikkje tåler.

Det er viktig for regulariteten og framdrifta, for dei entreprenørane som får kontraktar av BKK med teneleg veg som ikkje gjev heft og plunder, i anleggstida. Bilar kan gå utføre eller køyra seg fast. Det kan kosta mykje både tid og pengar.

Ved ei opprusting no, får ein høve til å ta "reklamasjonar" på vegen etterpå, når han er grundig prøvd, og sett seg. Og kommunen får ein god og lettstelt veg for all framtid.

Dersom ein ikkje rustar vegen opp til forsvarleg standard, så kan han få strukturelle skadar for ettertida, som kan skjulast til å byrja med av ei overflatefjelga og oppgrusing når anlegget er ferdig.

For gardsdrifta på Straume og for uttransport av tømmer er det viktig med samanknytning av den private skogsbilvegen og det resten av det offentlege vegnett med ein kommuneveg som kan køyrast utan å måtta redusera lasta eller spretta ifrå tilhengjaren. For tømmer inneber reduserte lass reduksjon i tømmer- oppgjeret. Det gjer skogen som etterkvart veks til i området, mindre drivverdig.

Åsheimvegen er transportveg for mykje grovforareal og for juletreplantasjen til Andre Michelsen. i Skaråsmyra.

Som grunneigarar og kjende i terrenget ser me det særst viktig å gje tid og merksemd for drenering og grøftar som kan vera tenelege for framtida både for det dyrka og det dyrkbare arealet som er langs med vegen. Avkøyrslar, møteplassar og tilkomst frå arealet langs vegen, må plasserast slik at det både høver både for gardsdrifta og trafikken.

Vegen er også nytta til turveg og er tilkomst til rekreasjon i utmarka mellom Straume, Soltveit, Valdersnes og Skjellvik.

Då lyder spørsmålet vårt som følgjande: Kvifor set ikkje kommunen som vilkår at vegen vert rusta opp til ein normert standard og klasse, før han vert opna for anleggstrafikk? Har teknisk kontor vore kjend med lovnadane om dette som eit avbøtande tiltak for alle oppsitjarane på Straume?

Vil politikarane vedkjenna seg ei opprusting til ein lågare og meir uviss standard og varigheit, som eit reelt avbøtande tiltak for dei ulemper som folket på Straume vert påført når denne lina kjem over dyrkamark og så nært opp til busetjinga.

Dersom politikarane deler vår uro for kva vegen kan tola og kva som er forsvarleg , vil me oppmoda Dykk til underkjenna det føreliggjande utkastet og krevja at ein endeleg avtale må ha som vilkår at vegen held minst same standard og kapasitet som den private skogsbilvegen, Skaråsvegen, som går vidare frå Åsheim.

Med helsing

Hogne Straume g.nr.93 b.nr.5 Helge Straume g.nr.93 b. nr. 13